

La indústria tèxtil

+ ÌÛ↓ÙÛØÙÒÎÝÊÝÛ↓ Í Î↓ŃÎÛ↓ÏòËÛÎÛ↓ÝøáÝòŃÛ

1. Introducció: Resumir el següent text:

L'ésser humà, a diferència d'altres espècies, ha necessitat i necessita protegir-se el cos de les inclemències meteorològiques de l'exterior, per evitar el fred i la calor.

- En les zones fredes (o les estacions fredes), el vestit evita la pèrdua de calor.
- En les zones càlides (o en les estacions més càlides), vestir-se de manera adequada facilita la transpiració i evita les cremades del sol.

Les fibres naturals

Les fibres naturals s'obtenen de productes vegetals, animals o minerals.

- Les **fibres d'origen vegetal** estan formades principalment per cel·lulosa i poden procedir de les llavors, com el cotó i el miraguà; de les tiges, com el lli, el jute i el canem; de les fulles com el sisal, el rami o l'espart, o del fruit com la fibra del cocoter. El cotó i el lli són les que es fan servir més, sobretot per a teixits d'ús personal i domèstic.
- Les **fibres d'origen animal** estan formades per substàncies a base de proteïnes i es poden obtenir de la llana d'ovelles i moltons, de pèls de cabra, de conill d'angora, d'alpaca, devicunya i de camell; i de la seda dels capolls de cucs de seda. La seda és l'única fibra tèxtil que la natura produeix en forma de filament.
- Les **fibres d'origen mineral** s'obtenen de la descomposició de certes roques, com l'amiant; de metalls dúctils, com l'or i la plata, i del vidre tractat a temperatures elevades.

Les fibres químiques

Les fibres químiques són les que s'obtenen quan se sotmeten determinats productes de la natura a accions químiques. Poden ser artificials i sintètiques.

- Les **fibres artificials** s'obtenen de la transformació de matèries naturals, com l'acetat de cel·lulosa de la fusta de certs arbres. El raíó va ser la primera fibra artificial obtinguda per aquest procés. Actualment hi ha tres tipus de raíó: raíó cuproamoniaca, raíó d'acetat i raíó de viscosa.

- Les **fibres sintètiques** s'obtenen a partir de productes derivats de combustibles fòssils, com el petroli. La primera fibra obtinguda per aquest procediment va ser el niló, que es va comercialitzar l'any 1939. Altres fibres sintètiques són el polièster o tergal, l'acrílica, i l'elastà o licra.

Característiques de les fibres

Les fibres com el cotó i el lli són fresques, absorbeixen la humitat i tendeixen a arrugar-se. Per una altra banda, la llana és poc resistent, elàstica, absorbeix la humitat, proporciona calor i repel·leix l'aigua. La fibra de la llana té una higroscopicitat alta perquè absorbeix amb facilitat l'aigua.

La seda és llustrosa, resistent, absorbeix la humitat i és gairebé contínua (un capoll de seda pot proporcionar un fil de 1.500 m).

L'amiant és una fibra mineral lluent, flexible, que aïlla de la calor i l'electricitat, és incombustible i resistent als àcids. La fibra de vidre és flexible, lluent i de tacte sedós. És molt bon aïllant de l'electricitat i difícilment inflamable. La ràfia, el jute, el cànem o l'espart són fibres vegetals bastes, resistents i poc flexibles.

La ràfia i el jute són fibres resistents que es fan servir per fer sacs.

Les fibres artificials com el raió cuproamoniacal, el raió d'acetat o el raió viscosa són flexibles, suaus i no es deformen quan es renten. En general les fibres sintètiques com el polièster (tergal) o l'acrílic són molt inflamables, no s'arruguen i són resistents. Altres fibres sintètiques com l'elastà o la licra són molt elàstiques.